

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI

Član 1.

U Zakonu o policiji („Službeni glasnik RS”, broj 6/16), član 3. menja se i glasi:

„Član 3.

Policija, u smislu ovog zakona, predstavlja organizovan način obavljanja zakonom uređenih poslova, koju čine policijski službenici koji, u obavljanju policijskih i drugih unutrašnjih poslova, štite i unapređuju bezbednost građana i imovine, poštujući Ustavom zajemčena ljudska i manjinska prava i slobode i druge zaštićene vrednosti u demokratskom društvu, uz mogućnost upotrebe sredstava prinude u skladu sa Ustavom i zakonom.

Pravo na upotrebu naziva „Policija” ima isključivo Ministarstvo i Ministarstvo odbrane.”.

Član 2.

U članu 10. stav 2. tačka 1) posle reči: „ovlašćenja” dodaju se reči: „i mere i radnje”.

U tački 2) posle reči: „policijskim poslovima” dodaju se reči: „i poslove zaštite i spasavanja”.

Član 3.

U članu 11. tač. 8)–13) menjaju se i glase:

„8) obavlja poslove planiranja, izgradnje, korišćenja, održavanja i obezbeđivanja nesmetanog funkcionisanja informacionih i telekomunikacionih sistema Ministarstva, uključujući sisteme video nadzora i sistema kriptozastite;

9) obavlja poslove planiranja i sprovođenja zaštite informacionih i telekomunikacionih sistema Ministarstva, kao i otkrivanja i sprečavanja njihovog ometanja;

10) obezbeđuje nesmetano korišćenje telekomunikacionih i informacionih sistema Ministarstva od strane organa državne uprave, organa teritorijalne autonomije i organa jedinice lokalne samouprave, kao i javnih preduzeća u skladu sa potpisanim sporazumima, zakonskom regulativom i posebnim planovima;

11) utvrđuje standarde za opremu za posebne namene i materijalno-tehnička sredstva, vrši nabavku i održavanje;

12) radi na sprovođenju međunarodne saradnje u oblasti unutrašnjih poslova;

13) sprovodi postupke i obavlja poslove kojima se stvaraju uslovi za rad Policije i Ministarstva, koji se odnose na finansijsko-računovodstvene poslove i poslove u vezi sa budžetom, poslove nabavki, imovinske i druge materijalne poslove uključujući i poslove izgradnje i održavanja objekata, eksploatacije i održavanja vozila, poslove obezbeđenja ishrane i smeštaja;”.

Član 4.

U članu 19. stav 1. reči: „inostranim organima i organizacijama” zamenjuju se rečima: „inostranim organima, međunarodnim i drugim organizacijama”.

U stavu 3. reči: „na teritoriji strane države, saradnju sa stranim policijskim službama, razmenu policijskih službenika za vezu, odnosno delatnost inostranih i međunarodnih policijskih službi na teritoriji Republike Srbije” zamenjuju se rečima: „u saradnji sa nadležnim institucijama drugih država i saradnju sa stranim policijskim službama.”.

Član 5.

U članu 22. stav 4. menja se i glasi:

„Posebne jedinice policije u sedištu Direkcije policije su Žandarmerija, Helikopterska jedinica, Jedinica za zaštitu i Jedinica za obezbeđenje određenih ličnosti i objekata, a u Policijskoj upravi za grad Beograd Policijska brigada i Interventna jedinica 92.”.

Stav 6. menja se i glasi:

„Izuzetno od akta iz člana 9. stav 2. ovog zakona, organizaciju i delokrug specijalne i posebnih jedinica policije, sistematizaciju, vrste, odnosno status i opis poslova radnih mesta njenih pripadnika, posebne uslove za prijem i rad, posebnu opremu, sredstva i naoružanje koji se koriste u obavljanju poslova iz delokruga tih jedinica propisuje Vlada.”.

Član 6.

U članu 24. tačka 1) menja se i glasi:

„1) izrađuje stratešku procenu javne bezbednosti, u saradnji sa organizacionom jedinicom nadležnom za strateško planiranje;”.

Član 7.

U članu 25. posle tačke 7) dodaje se tačka 7a) koja glasi:

„7a) obezbeđuje redovno i hitno informisanje i izveštavanje Direkcije policije o pojavama i događajima na svom području;”.

Tač. 8) i 9) menjaju se i glase:

„8) skupštini opštine lokalne samouprave, odnosno skupštini gradske opštine na području na kome se nalazi, podnosi izveštaj o radu i stanju bezbednosti jednom u godinu dana;

9) obavlja druge poslove utvrđene posebnim zakonima, drugim propisima i opštim aktima.”.

Član 8.

Član 30. menja se i glasi:

„Član 30.

Policijski poslovi su deo unutrašnjih poslova koje obavlja Policija, primenom policijskih ovlašćenja, mera i radnji.

Policijski poslovi se obavljaju u cilju ostvarivanja bezbednosne zaštite života, prava i sloboda građana, zaštite imovine, kao i podrške vladavini prava.

Policijski poslovi, u smislu ovog zakona, jesu:

- 1) prevencija kriminala i unapređenje bezbednosti u zajednici;
- 2) otkrivanje i rasvetljavanje krivičnih dela, obezbeđivanje dokaza, njihova analiza, kriminalističko forenzičko veštačenje upotrebom savremenih forenzičkih metoda i evidencija i otkrivanje imovine proistekle iz krivičnog dela;
- 3) otkrivanje i rasvetljavanje prekršaja i privrednih prestupa;

- 4) otkrivanje i hapšenje učinilaca krivičnih dela, prekršaja i drugih lica za kojima se traga i privođenje nadležnim organima;
- 5) održavanje javnog reda i mira, sprečavanje nasilja na sportskim priredbama, pružanje pomoći u izvršenjima u skladu sa zakonom;
- 6) regulisanje, kontrola, pružanje pomoći i nadzor u saobraćaju na putevima i drugi poslovi iz propisa o bezbednosti saobraćaja;
- 7) obezbeđenje određenih javnih skupova, ličnosti, objekata i prostora;
- 8) bezbednosna zaštita određenih ličnosti i objekata;
- 9) kontrola državne granice, poslovi u vezi sa kretanjem i boravkom stranaca, poslovi azila, prekograničnog kriminala, iregularnih migracija i readmisije;
- 10) izvršavanje poslova utvrđenih propisima o oružju, privatnom obezbeđenju i detektivskoj delatnosti;
- 11) bezbednosna zaštita Ministarstva;
- 12) izvršavanje drugih policijskih poslova i zadataka utvrđenih zakonom i podzakonskim aktom Ministarstva donetim na osnovu ovlašćenja iz zakona.

Prilikom obavljanja policijskih poslova iz stava 3. ovog člana, policijski službenici primenjuju i ovlašćenja, mere i radnje propisane Zakonikom o krivičnom postupku, Zakonom o prekršajima i drugim zakonima.

Način obavljanja pojedinačnih policijskih poslova bliže će se urediti podzakonskim aktom koji donosi ministar.

Pod policijskim poslovima, izuzetno, u smislu ovog zakona, podrazumevaju se i poslovi rukovođenja organizacionim jedinicama u Ministarstvu.”.

Član 9.

Posle člana 34. dodaje se naziv iznad člana i član 34a, koji glase:

„Platforma za bezbednu elektronsku komunikaciju, razmenu podataka i informacija

Član 34a

Platforma za bezbednu elektronsku komunikaciju, razmenu podataka i informacija između državnih organa, posebnih organizacionih jedinica državnih organa i institucija u cilju sprečavanja organizovanog kriminala i drugih oblika teškog kriminala, uspostavlja se u okviru posebnog informaciono-komunikacionog sistema Ministarstva u skladu sa propisima koji uređuju evidencije i obradu podataka u oblasti unutrašnjih poslova, kao i tehničkim mogućnostima.

Platforma iz stava 1. ovog člana predstavlja osnov za uspostavljanje nacionalnog kriminalističko-obaveštajnog sistema.

U okviru platforme iz stava 1. ovog člana vrši se evidentiranje pristupa, kao i razmena podataka o krivičnim delima u skladu sa zakonom kojim se uređuje suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije i drugih posebno teških krivičnih dela, uz primenu mera informacione bezbednosti.”.

Član 10.

U nazivu iznad člana 37. reči: „policijskih službenika” brišu se.

U članu 37. stav 2. briše se.

Dosadašnji st. 3–5. postaju st. 2–4.

Posle dosadašnjeg stava 5. koji postaje stav 4. dodaju se st. 5. i 6. koji glase:

„Državnom službeniku Ministarstvo izdaje službenu legitimaciju koja služi isključivo za identifikaciju i dokazivanje svojstva državnog službenika za rad u Ministarstvu.

Izgled, formu i sadržinu službene značke i službene legitimacije policijskih službenika, kao i službene legitimacije državnog službenika propisuje Vlada.”.

Član 11.

U nazivu iznad člana 39. reči: „policijskih službenika” brišu se.

U članu 39. stav 3. posle reči: „odelu” dodaju se zapeta i reči: „osim svečane uniforme”.

Stav 6. menja se i glasi:

„Odredbe st. 1. i 2. ovog člana shodno se primenjuju i na pripadnike vatrogasno-spasilačkih jedinica, polaznike za osnovnu policijsku obuku, studente Kriminalističko-policijske akademije i pripravnike za policijske službenike u statusu ovlašćenih službenih lica koji policijske poslove obavljaju u uniformi.”.

Posle stava 6. dodaje se novi stav 7. koji glasi:

„Policijski službenici i lica iz stava 6. ovog člana imaju isključivo pravo nošenja tamno-plave uniforme u odnosu na druge državne organe i javna preduzeća, kao i u odnosu na pravna i fizička lica na koja se primenjuju odredbe o privatnom obezbeđenju.”.

Dosadašnji stav 7. postaje stav 8.

Član 12.

U članu 43. stav 1. menja se i glasi:

„Policijski službenik dužan je da se odazove na preventivne lekarske preglede u okviru specifične zdravstvene zaštite koju obezbeđuje Ministarstvo, a u sklopu toga i na vanredni lekarski pregled na predlog zdravstvene ustanove u kojoj se leči ili na obrazloženi predlog rukovodioca.”.

Član 13.

U članu 52. stav 3. menja se i glasi:

„Radi primene policijskih ovlašćenja, otkrivanja i rasvetljavanja prekršaja i krivičnih dela, kao i kontrole i analize obavljanja policijskih poslova, Policija može vršiti audio i video snimanje postupanja policijskih službenika.”.

Član 14.

U članu 59. stav 3. posle reči: „postupku” dodaju se reči: „i drugim zakonom”.

Član 15.

U članu 60. stav 1. reč: „međunarodna” briše se, a posle reči: „tom licu” dodaju se zapeta i reči: „kao i drugim licima za koje postoje osnovi sumnje da pomažu u prikrivanju tog lica”.

U st. 2. i 9. broj: „72” zamenjuje se brojem: „24”.

Posle stava 12. dodaje se stav 13. koji glasi:

„Bliži način primene mere ciljane potrage propisuje ministar.”.

Član 16.

U članu 70. stav 6. menja se i glasi:

„Način i uslove primene policijskih ovlašćenja prema maloletnim licima propisuje ministar unutrašnjih poslova, uz saglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa.”.

Član 17.

U nazivu iznad člana 91. reč: „Traženje” zamenjuje se rečju: „Prikupljanje”.

U članu 91. stav 1. menja se i glasi:

„Policijski službenik može prikupljati obaveštenja, podatke i informacije od lica, u cilju sprečavanja, otkrivanja i rasvetljavanja krivičnih dela ili prekršaja i njihovih učinilaca ili za obavljanje drugih policijskih poslova u skladu sa zakonom.”.

Član 18.

U članu 99. stav 1. posle reči: „organa,” reč: „odnosno” briše se, a reč: „tehničkih” zamenjuje se rečju: „forenzičkih”.

Posle stava 4. dodaje se stav 5. koji glasi:

„Način postupanja policijskih službenika u primeni kriminalističko-taktičkih i forenzičkih metoda i sredstava iz stava 1. ovog člana, bliže se uređuje podzakonskim aktom koji donosi ministar, a koji je usaglašen sa Zakonikom o krivičnom postupku i drugim zakonima i pravnim aktima, koji uređuju postupak prikupljanja materijalnih dokaza.”.

Član 19.

U članu 102. posle stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„Bezbednosna smetnja bliže je definisana u članu 138. ovog zakona.”.

Dosadašnji st. 3–7. postaju st. 4–8.

U dosadašnjem stavu 3. koji postaje stav 4. tačka 2) menja se i glasi:

„2) kandidata za osnovnu policijsku obuku i obuku vatrogasno-spasilačkih jedinica;”.

Tačka 6) menja se i glasi:

„6) kandidata za obavljanje poslova detektivske delatnosti ili službenika obezbeđenja;”.

Posle tačke 8) dodaje se tačka 8a) koja glasi:

„8a) lica koja stanuju, rade ili borave po drugom osnovu u neposrednom okruženju lica koja se bezbednosno štite;”.

U dosadašnjem stavu 6. koji postaje stav 7. posle reči: „oblast” dodaju se reči: „i vode se u skladu sa propisom o evidencijama i obradi podataka u oblasti unutrašnjih poslova”.

Posle dosadašnjeg stava 7. koji postaje stav 8. dodaje se stav 9. koji glasi:

„Izveštaj o izvršenoj bezbednosnoj proveru sadrži prikupljene podatke kojima se utvrđuje tačnost podataka iz Upitnika iz člana 142. ovog zakona, kao i druge podatke koji su od značaja za donošenje ocene o postojanju ili nepostojanju bezbednosne smetnje.”.

Član 20.

U članu 131. stav 1. reči: „veština, stavova i ponašanja” zamenjuju se rečima: „veština i stavova”.

U stavu 3. posle reči: „specijalističke obuke” dodaju se zapeta i reči: „obuke za nivo rukovođenja”.

Član 21.

U članu 132. stav 2. posle reči: „polaznika obuka,” dodaju se reči: „standarde stručnog osposobljavanja i usavršavanja,”.

Član 22.

U članu 133. st. 2–4. menjaju se i glase:

„Programe i plan obuka iz stava 1. ovog člana, na predlog rukovodioca organizacione jedinice nadležne za ljudske resurse, donosi ministar uz prethodno pribavljenu saglasnost rukovodioca organizacione jedinice u sedištu Ministarstva, za čije potrebe se sprovodi obuka.

Na osnovu plana obuke, a u skladu sa programima iz stava 2. ovog člana, nadležna organizaciona jedinica za ljudske resurse izrađuje i sprovodi planove realizacije pojedinih oblika obuka.

Za potrebe stručnog osposobljavanja i usavršavanja, kao i za potrebe unapređenja rada, Ministarstvo ostvaruje saradnju sa naučnim i obrazovnim institucijama i bavi se naučno-istraživačkim radom i izdavačkom delatnošću.”.

Član 23.

Član 135. menja se i glasi:

„Član 135.

Radni odnos u Ministarstvu zasniva se putem konkursa.

Radni odnos u Ministarstvu može se zasnovati samo na mestima koja su predviđena aktom o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta, koja nisu popunjena i u slučajevima kada je popuna tog radnog mesta u skladu sa kadrovskim planom koji donosi ministar.

Izuzetno od stava 1. ovog člana radni odnos u Ministarstvu zasniva se bez konkursa u slučaju:

- 1) premeštaja državnog službenika po osnovu sporazuma o preuzimanju iz drugog državnog organa;
- 2) prijema kandidata koji su završili studije na visokoškolskim ustanovama koje se obrazuju u skladu sa posebnim studijskim programom za potrebe Ministarstva, a koji su tokom studija imali zaključen ugovor za bilo koju godinu studija, ili čije su studije finansirane iz budžeta Republike Srbije;
- 3) zasnivanja radnog odnosa supružnika i dece lica koji su izgubili život ili su ranjeni u ili povodom vršenja službene dužnosti, uz ispunjenost uslova za rad na određenom radnom mestu;
- 4) kada je aktom o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji predviđeno da se konkurs ne sprovodi za pojedina radna mesta.

Postupanje u skladu sa stavom 3. ovog člana mora biti usklađeno sa kadrovskim planom.

Postupak i način sprovođenja konkursa propisuje Vlada.”.

Član 24.

U članu 136. stav 1. menja se i glasi:

„Ako je rukovodeće radno mesto upražnjeno, na predlog rukovodioca organizacione jedinice koji je nadležan da zahteva popunu upražnjenog radnog mesta, u roku od 30 dana od dana kada je mesto upražnjeno, organizaciona jedinica nadležna za upravljanje ljudskim resursima, po utvrđivanju ispunjenosti uslova za popunjavanje radnog mesta, raspisuje interni konkurs za popunu tog radnog mesta, koji se ističe na oglasnoj tabli organizacionih jedinica.”

Stav 3. menja se i glasi:

„Za vreme vršenja dužnosti rukovodioca zaposlenom pripadaju sva prava radnog mesta na koje se kao vršilac dužnosti raspoređuje, ako je to za njega povoljnije.”

Član 25.

U članu 137. stav 1. tačka 2) reči: „pet godina” zamenjuju se rečima: „godinu dana”.

Tačka 4) menja se i glasi:

„4) da ispunjava uslove radnog mesta propisane aktom o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji.”

U stavu 2. posle reči: „stav 2.” dodaju se reči: „i člana 22. stav 6.”.

Član 26.

Član 138. menja se i glasi:

„Član 138.

U radni odnos u Ministarstvo ne može se primiti lice kod koga se u postupku vršenja bezbednosne provere utvrdi postojanje bezbednosne smetnje.

Bezbednosna smetnja za prijem u radni odnos u Ministarstvu postoji ako:

- 1) se protiv lica vodi krivični postupak za krivična dela koja se gone po službenoj dužnosti;
- 2) je lice osuđivano zbog krivičnog dela za koje se goni po službenoj dužnosti;
- 3) je lice osuđivano na kaznu zatvora u trajanju od najmanje šest meseci;
- 4) je licu radni odnos u državnom organu prestao po osnovu pravnosnažne odluke nadležnog organa zbog teške povrede službene dužnosti, odnosno teže povrede radne dužnosti;
- 5) je licu radni odnos u pravnom licu sa javnim ovlašćenjima prestao zbog povrede radne obaveze ili nepoštovanja radne discipline;
- 6) je lice pravnosnažno kažnjeno za prekršaje iz oblasti javnog reda sa elementima nasilja i za prekršaje u oblasti propisa kojima se uređuje nabavljanje, držanje i nošenje oružja i municije;
- 7) lice svojim navikama, ponašanjem ili sklonostima ukazuje da neće biti dostojno za rad u Ministarstvu;
- 8) lice koje se proverava u postupku bezbednosne provere o sebi daje neistinite podatke, radi prikrivanja činjenica koje bi predstavljale bezbednosnu smetnju.

Odredbe stava 2. ovog člana shodno se primenjuju i za angažovanje za rad u Ministarstvu van radnog odnosa, kao i za prijem kandidata na osnovnu policijsku i osnovnu obuku vatrogasno-spasilačkih jedinica i prijem kandidata za upis na visokoškolsku ustanovu za potrebe policijskog obrazovanja.

Podaci iz stava 2. ovog člana se prikupljaju u postupku vršenja bezbednosne provere.”.

Član 27.

U članu 140. stav 1. menja se i glasi:

„Ocenu o postojanju ili nepostojanju bezbednosne smetnje, uz obrazloženje, daje rukovodilac organizacione jedinice koja je vršila bezbednosnu proveru. Ocena sa obrazloženjem dostavlja se podnosiocu zahteva za vršenje bezbednosne provere, a licu na koje se odnosi, na lični zahtev, daje se na uvid.”.

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„Ocenu o postojanju ili nepostojanju bezbednosne smetnje, uz obrazloženje, u slučaju vršenja bezbednosnih provera za policijske službenike Službe za bezbednost i zaštitu podataka daje posebna komisija iz člana 141. stav 11. ovog zakona.”.

Dosadašnji stav 2. postaje stav 3.

Član 28.

Član 141. menja se i glasi:

„Član 141.

Bezbednosna provera vrši se na tri različita nivoa.

Prvi nivo bezbednosne provere vrši se za lica iz člana 102. ovog zakona.

Prvi nivo bezbednosne provere podrazumeva obradu podataka iz službenih evidencija Ministarstva i prikupljanje podataka neposrednim operativno-terenskim radom.

Drugi nivo bezbednosne provere vrši se za rukovodioce srednjeg nivoa, na period od pet godina.

Drugi nivo bezbednosne provere podrazumeva obradu podataka iz stava 3. ovog člana, kao i potpunu proveru podataka iz evidencija drugih državnih organa, organa državne uprave, organa autonomne pokrajine, organa jedinica lokalne samouprave i imaoca javnih ovlašćenja.

Treći nivo bezbednosne provere vrši se za lica na položaju i postavljena lica, odnosno rukovodioce visokog i strateškog nivoa u Ministarstvu, na period od četiri godine.

Treći nivo bezbednosne provere podrazumeva obradu podataka iz st. 3. i 5. ovog člana, kao i podataka iz evidencija drugih službi bezbednosti.

Bezbednosne provere mogu se vršiti i na kraći period u slučaju sumnje da postoje bezbednosne smetnje, kao i u drugim slučajevima propisanim zakonom.

Drugi i treći nivo bezbednosne provere vrši Sektor unutrašnje kontrole.

Bezbednosnu proveru za policijske službenike Sektora unutrašnje kontrole vrši Služba za bezbednost i zaštitu podataka.

Bezbednosnu proveru za policijske službenike Službe za bezbednost i zaštitu podataka vrši posebna komisija koja se obrazuje aktom ministra.”.

Član 29.

Član 142. menja se i glasi:

„Član 142.

Lice nad kojim se vrši bezbednosna provera daje saglasnost za vršenje bezbednosne provere popunjavanjem i potpisivanjem Upitnika o identifikacionim podacima (u daljem tekstu: Upitnik).

Saglasnost iz stava 1. ovog člana odnosi se na proveru i obradu podataka koji su u vezi sa pitanjima iz Upitnika, kao i na primenu postupaka koji su za vršenje bezbednosne provere propisani ovim zakonom.

Izuzetno, saglasnost iz stava 1. ovog člana nije potrebna kada se vrši bezbednosna provera za zaposlene, kao i za pristup određenim objektima, odnosno mestima pod posebnom bezbednosnom zaštitom i za provere lica koja stanuju, rade ili borave po drugom osnovu u neposrednom okruženju lica i objekata koja se bezbednosno štite.

Ukoliko lice iz stava 1. ovog člana odbije da popuni i potpiše Upitnik, smatraće se da je odustalo od postupka zasnivanja radnog odnosa, prijema na obuku za obavljanje poslova policijskih službenika, upisa na visokoškolsku ustanovu za potrebe policijskog obrazovanja ili ostvarivanja prava po drugom propisu.

Upitnik iz stava 1. ovog člana, u zavisnosti od nivoa bezbednosne provere, može sadržati sledeće podatke: ime i prezime, kao i prethodna imena i prezimena; jedinstveni matični broj građana; datum i mesto rođenja; državljanstvo, prethodna državljanstva i dvojna državljanstva; prebivalište i boravište, kao i prethodna prebivališta; bračni status i porodično stanje lica; stručna sprema i zanimanje; podaci o radnom mestu i prethodnim zaposlenjima (posebno o prestancima radnog odnosa zbog povrede radne obaveze u pravnom licu sa javnim ovlašćenjima ili nepoštovanja radne discipline); podaci u vezi sa izvršenjem vojne obaveze; podaci o krivičnom i prekršajnom kažnjavanju i krivičnim i prekršajnim postupcima koji su u toku; podaci o disciplinskim postupcima i izrečenim disciplinskim merama; kontakti sa stranim policijskim organizacijama, stranim službama bezbednosti i obaveštajnim službama, kao i podaci o članstvu ili učešću u aktivnostima organizacija čije su aktivnosti ili ciljevi zabranjeni; podaci o prethodnim bezbednosnim proverama i podaci o bezbednosnim proverama kojima raspolažu druge službe bezbednosti; podaci o odgovornosti za povredu propisa koji se odnose na tajnost podataka; podaci o pravu svojine na stvarima upisanim u javni registar; medicinski podaci u vezi sa bolestima zavisnosti, odnosno duševnim bolestima; podaci za kontakt (broj telefona i elektronska adresa).

Izgled i sadržinu obrasca Upitnika propisuje ministar.

Zahtev za pokretanje postupka bezbednosne provere za kandidate za prijem u radni odnos ili za angažovanje van radnog odnosa u Ministarstvu, za prijem kandidata na osnovnu policijsku obuku i osnovnu obuku vatrogasno-spasilačkih jedinica i prijem kandidata za upis na visokoškolsku ustanovu za potrebe policijskog obrazovanja, podnosi organizaciona jedinica Ministarstva nadležna za ljudske resurse.

Zahtev za vršenje bezbednosnih provera po zahtevu drugih organa, odnosno pravnih lica, podnose ti organi, odnosno lica, u skladu sa posebnim zakonom.

Zahtev za pokretanje postupka bezbednosne provere iz ovog člana sa Upitnikom dostavlja se na postupanje nadležnoj organizacionoj jedinici Direkcije policije prema mestu prebivališta lica koje se proverava.

Radi utvrđivanja kontinuiteta ispunjenosti uslova za rad u Ministarstvu, zahtev za pokretanje postupka bezbednosne provere za zaposlene, podnosi njihov neposredni rukovodilac, odnosno rukovodilac organizacione jedinice u koju je zaposleni upućen, ukoliko postoje osnovi sumnje da kod zaposlenog postoje bezbednosne smetnje.

Zahtev iz stava 10. ovog člana mogu da podnesu i policijski službenici Sektora unutrašnje kontrole i Službe za bezbednost i zaštitu podataka.

Zahtev za pokretanje postupka bezbednosne provere iz stava 10. ovog člana, dostavlja se na postupanje organizacionoj jedinici odnosno posebnoj komisiji iz člana 141. stav 11. ovog zakona, u čijoj su nadležnosti ti poslovi.

Za pojedina radna mesta u Ministarstvu utvrđena aktom iz člana 9. stav 2. ovog zakona, u postupku vršenja bezbednosne provere obavezno je poligrafsko ispitivanje.”.

Član 30.

Član 143. menja se i glasi:

„Član 143.

U postupku vršenja bezbednosne provere, pored podataka iz Upitnika iz člana 142. stav 1. ovog zakona, prikupljaju se i proveravaju podaci o osobama sa kojima lice koje se proverava živi u zajedničkom domaćinstvu, uz njihovu pisanu saglasnost, kao i ostali podaci od značaja za utvrđivanje bezbednosne smetnje.

Ukoliko lice iz stava 1. ovog člana odbije da da pisanu saglasnost primenjuje se član 142. stav 4. ovog zakona.”.

Član 31.

Član 144. menja se i glasi:

„Član 144.

Bezbednosna provera, po pravilu, vrši se prema mestu prebivališta, boravišta, zaposlenja, školovanja i drugim mestima na kojima se lice koje se proverava kreće, na sledeći način:

- 1) neposrednim razgovorom sa licem koje se proverava;
- 2) neposrednim opažanjem policijskog službenika koji vrši bezbednosnu proveru;
- 3) neposrednim razgovorima sa drugim osobama po proceni policijskog službenika koji vrši proveru;
- 4) uvidom u javne podatke, službene evidencije i zbirke podataka koje vode nadležni organi i ustanove;
- 5) proverom podataka na osnovu međunarodne policijske saradnje;
- 6) po potrebi, proverom podataka preko drugih službi bezbednosti, u skladu sa zakonom.

Ako lice ne stupi na rad u roku od jedne godine od dana obavljene bezbednosne provere, nadležna organizaciona jedinica koja sprovodi postupak zasnivanja radnog odnosa, dužna je da zahteva ponovnu bezbednosnu proveru.

Za vršenje bezbednosnih provera iz člana 102. stav 4. tač. 5), 6) i 7) plaća se taksa u skladu sa posebnim zakonom.”.

Član 32.

U članu 149. stav 2. posle reči: „dva” dodaje se reč: „uzastopna”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„Vlada može, na predlog ministra, postaviti direktora policije na drugi uzastopni mandat bez javnog konkursa.”.

Dosadašnji st. 3–8. postaju st. 4–9.

Član 33.

Naziv iznad člana 154. menja se i glasi: „Poseban raspored rada”.

U članu 154. stav 3. tačka 7) tačka se zamenjuje tačkom i zapetom.

Dodaju se tač. 8) i 9) koje glase:

„8) rad i boravak na terenu;

9) angažovanje interventnog karaktera.”

Posle stava 7. dodaju se st. 8–11. koji glase:

„Rad i boravak na terenu, u smislu ovog zakona, podrazumeva rad i boravak policijskog službenika u terenskim uslovima života i rada, ili rad i boravak zaposlenog van mesta rada, radi obavljanja policijskih poslova i zadataka ili sprovođenja obuke. Posebnim rasporedom rada planira se organizacija radnog vremena i dnevni odmor tokom rada i boravka na terenu.

Angažovanje interventnog karaktera, u smislu ovog zakona, podrazumeva rad i boravak policijskog službenika van redovnog mesta rada u odgovarajućoj formaciji na odgovarajućoj lokaciji, sa određenim zadatkom, u skladu sa odobrenim planom takvog angažovanja.

Kada razlozi bezbednosti ili prirode posla to zahtevaju, policijski službenici koji rade i borave na terenu, odnosno koji su interventno angažovani, ne mogu napuštati objekat smeštaja, odnosno prostor angažovanja.

U smislu ovog zakona, dnevni odmor za vreme boravka na terenu ne smatra se radnim vremenom, niti pripravnosću za rad, niti policijskom službeniku pripada pravo na uvećanje plate po ovom osnovu.”

Član 34.

U članu 156. st. 2. i 3. menjaju se i glase:

„Pripravnost podrazumeva obavezu policijskog službenika da se, van radnog vremena, u skladu sa posebnim rasporedom rada ili nalogom za pripravnost, nalazi u stanju potrebnog stepena spremnosti koje omogućava da se na poziv ovlašćenog rukovodioca odazove pozivu na rad u određenom vremenskom periodu i na određenom mestu.

Način određivanja pripravnosti, sadržinu i izgled naloga za pripravnost propisuje ministar.”

Član 35.

Član 164. menja se i glasi:

„Član 164.

Rukovodilac unutrašnje organizacione jedinice Ministarstva ili lice koje on ovlasti može zaposlenom da odloži ili prekine korišćenje godišnjeg odmora uz pisano obrazloženje u svakom trenutku u toku korišćenja ili do otpočinjanja godišnjeg odmora, a radi obavljanja poslova koji ne trpe odlaganje, pri čemu se vodi računa o odgovornom fiskalnom upravljanju, racionalnosti, funkcionalnosti i efikasnosti.

U slučaju iz stava 1. ovog člana zaposleni ima pravo na naknadu stvarnih troškova prouzrokovanih odlaganjem, odnosno prekidom godišnjeg odmora.”

Član 36.

Član 165. menja se i glasi:

„Član 165.

U skladu sa sistemom karijernog razvoja policijskih službenika:

- 1) određivanje čina/zvanja vrši se prema poslovima radnog mesta na koje se zaposleni raspoređuje ili premešta;
- 2) za sticanje narednog čina/zvanja u okviru izvršilačkih radnih mesta i u okviru istog nivoa rukovođenja potrebno je da se ispuni uslov odgovarajućeg stepena obrazovanja, potrebnih godina staža provedenih u prethodnom činu/zvanju, uspešno završene stručne obuke za čin/zvanje, kao i odgovarajuće godišnje ocene;
- 3) za sticanje narednog čina/zvanja neposredno višeg nivoa rukovođenja potrebno je da se ispuni uslov odgovarajućeg stepena obrazovanja, potrebnih godina staža provedenih u prethodnom činu/zvanju, obuku za odgovarajući nivo rukovođenja i uspešno položen stručni ispit za čin/zvanje, kao i odgovarajuće godišnje ocene;
- 4) za prelazak na operativni odnosno neposredno viši nivo rukovođenja, u stečenom činu/zvanju, potrebna je obuka za odgovarajući nivo rukovođenja i uspešno položen stručni ispit za neposredno viši nivo rukovođenja;
- 5) čin generala policije stiče se u skladu sa pravilima karijernog razvoja policijskih službenika za određena rukovodeća radna mesta strateškog i visokog nivoa.

Vreme provedeno u činu/zvanju sa nižom stručnom spremom ne uračunava se prilikom izračunavanja vremena potrebnog za napredovanje.

U godine staža potrebne za napredovanje u naredni čin/zvanje računa se isključivo vreme provedeno na radnom mestu u prethodnom činu/zvanju.

Karijerno napredovanje je deo karijernog razvoja i podrazumeva horizontalno i vertikalno napredovanje.

Način određivanja i sticanja čina/zvanja u Ministarstvu i druga pitanja u vezi sa njihovim korišćenjem, odnosno karijernim razvojem, propisuje Vlada, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.”

Član 37.

Član 166. menja se i glasi:

„Član 166.

Policijski službenici u statusu ovlašćenih službenih lica imaju sledeće činove:

- 1) sa srednjom stručnom spremom – mlađi vodnik policije, vodnik policije i vodnik I klase policije;
- 2) sa visokim obrazovanjem na osnovnim akademskim studijama u obimu od najmanje 180 ESPB bodova, osnovnim strukovnim studijama, odnosno na studijama u trajanju do tri godine – zastavnik policije, zastavnik I klase policije i potporučnik policije;
- 3) sa visokim obrazovanjem na osnovnim akademskim studijama u obimu od najmanje 240 ESPB bodova, master akademskim studijama, specijalističkim akademskim studijama, specijalističkim strukovnim studijama, master strukovnim studijama, odnosno na osnovnim studijama u trajanju od najmanje četiri godine ili specijalističkim studijama na fakultetu – poručnik policije, kapetan policije, major policije, potpukovnik policije, pukovnik policije i general policije.

Policijski službenici u statusu lica na posebnim dužnostima imaju sledeća zvanja:

1) sa srednjom stručnom spremom – mlađi policijski referent, policijski referent i viši policijski referent;

2) sa visokim obrazovanjem na osnovnim akademskim studijama u obimu od najmanje 180 ESPB bodova, osnovnim strukovnim studijama, odnosno na studijama u trajanju do tri godine – mlađi policijski saradnik, policijski saradnik i samostalni policijski saradnik;

3) sa visokim obrazovanjem na osnovnim akademskim studijama u obimu od najmanje 240 ESPB bodova, master akademskim studijama, specijalističkim akademskim studijama, specijalističkim strukovnim studijama, master strukovnim studijama, odnosno na osnovnim studijama u trajanju od najmanje četiri godine ili specijalističkim studijama na fakultetu – viši policijski saradnik, mlađi policijski savetnik, policijski savetnik, samostalni policijski savetnik, viši policijski savetnik i glavni policijski savetnik.

Pripadnici vatrogasno-spasilačkih jedinica imaju sledeće činove:

1) sa srednjom stručnom spremom – mlađi vodnik vatrogasac, vodnik vatrogasac i vodnik I klase vatrogasac;

2) sa visokim obrazovanjem na osnovnim akademskim studijama u obimu od najmanje 180 ESPB bodova, osnovnim strukovnim studijama, odnosno na studijama u trajanju do tri godine – mlađi zastavnik vatrogasac, zastavnik vatrogasac i zastavnik I klase vatrogasac;

3) sa visokim obrazovanjem na osnovnim akademskim studijama u obimu od najmanje 240 ESPB bodova, master akademskim studijama, specijalističkim akademskim studijama, specijalističkim strukovnim studijama, master strukovnim studijama, odnosno na osnovnim studijama u trajanju od najmanje četiri godine ili specijalističkim studijama na fakultetu – potporučnik vatrogasac, poručnik vatrogasac, kapetan vatrogasac, major vatrogasac, potpukovnik vatrogasac i pukovnik vatrogasac.”.

Član 38.

Član 168. menja se i glasi:

„ Član 168.

Zaposleni u Ministarstvu mogu obavljati poslove i delatnosti van radnog vremena, odnosno obavljati dodatni rad, uz odobrenje rukovodioca organizacione jedinice u kojoj je zaposleni raspoređen, pod uslovom da ti poslovi i delatnosti, odnosno dodatni rad, nisu propisani zakonom kojim se uređuju prava i dužnosti državnih službenika kao nespojivi poslovi i delatnosti, odnosno da mogu izazvati sukob interesa ili uticati na nepristrasnost u radu.

Izuzetno od člana 42. ovog zakona, prilikom obavljanja poslova i delatnosti, odnosno dodatnog rada, iz stava 1. ovog člana, zaposleni se ne mogu pozivati na status policijskih službenika ili zaposlenih u Ministarstvu, niti se mogu koristiti službenom legitimacijom, oružjem i drugim sredstvima Ministarstva i ne mogu ostvarivati prava iz osiguranja od povrede na radu u Ministarstvu.

U slučaju potrebe, zaposleni je dužan da prekine dodatni rad i stavi se na raspolaganje organizacionoj jedinici Ministarstva u kojoj je raspoređen.

O svim saznanjima do kojih dođu prilikom vršenja dodatnog rada, a koja se odnose na izvršenje krivičnih dela, prekršaja ili drugih protivpravnih postupanja i ponašanja, zaposleni su dužni da odmah obaveste neposrednog rukovodioca i događaj prijave nadležnoj organizacionoj jedinici Ministarstva.”.

Član 39.

U članu 169. stav 1. reč: „ostvaruju” briše se.

Član 40.

U članu 170. stav 2. tačka 4) tačka se zamenjuje tačkom i zapetom.

Dodaje se tačka 5) koja glasi:

„5) u slučaju da su zaposleni na radnim mestima na kojima nema uslova za obezbeđivanje minimuma procesa rada.”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„Radna mesta na kojima se ne obezbeđuje minimum procesa rada uređuju se posebnim aktom ministra.”.

Dosadašnji st. 3–10. postaju st. 4–11.

Član 41.

Član 171. menja se i glasi:

„Član 171.

Pojedina radna mesta, odnosno poslovi u Ministarstvu, primenom posebnih kriterijuma, utvrđuju se kao radna mesta na kojima se staž osiguranja u efektivnom trajanju računa sa uvećanim trajanjem.

Radna mesta, odnosno poslovi iz stava 1. ovog člana utvrđuju se prema propisima o penzijskom i invalidskom osiguranju.”.

Član 42.

Član 172. menja se i glasi:

„Član 172.

Pored slučajeva prestanka radnog odnosa utvrđenih drugim propisima, policijskom službeniku, odnosno ostalim zaposlenima, po sili zakona radni odnos u Ministarstvu prestaje:

- 1) kada se utvrdi da su podaci o ispunjavanju uslova za zasnivanje radnog odnosa iz člana 137. ovog zakona neistiniti – danom utvrđenja ove činjenice;
- 2) kada se utvrdi da je pravnosnažnom presudom osuđen na kaznu zatvora od najmanje šest meseci – danom dostavljanja pravnosnažne presude Ministarstvu;
- 3) kada se utvrdi da je pravnosnažnom presudom osuđen na kaznu zatvora za sledeća krivična dela: primanje mita; davanje mita; trgovina uticajem; nasilje u porodici; zloupotreba u vezi sa javnom nabavkom; zloupotreba položaja odgovornog lica; omogućavanje zloupotrebe ostvarivanja prava azila u stranoj državi; zloupotreba službenog položaja; prevara u službi; pronevera; odavanje službene tajne – danom dostavljanja pravnosnažne presude Ministarstvu.

Policijskom službeniku, odnosno zaposlenom radni odnos u Ministarstvu može prestati i:

- 1) ako mu je izrečena disciplinska mera prestanka radnog odnosa za teške povrede službene dužnosti – danom konačnosti rešenja o prestanku radnog odnosa;
- 2) ako je dva puta uzastopno ocenjen godišnjom negativnom ocenom – „nedovoljan – 1” – danom konačnosti rešenja o prestanku radnog odnosa;

3) ako odbije odlazak na lečenje od bolesti zavisnosti nakon konačne ocene i mišljenja nadležne zdravstvene ustanove – danom konačnosti rešenja o prestanku radnog odnosa.

Protiv rešenja o prestanku radnog odnosa u slučaju iz stava 1. ovog člana žalba nije dopuštena.”.

Član 43.

Posle člana 173. dodaje se član 173a koji glasi:

„Član 173a

Izuzetno od propisa o penzijskom i invalidskom osiguranju, po potrebi službe, policijskom službeniku koji radi ili je radio na specifičnim, odnosno operativnim poslovima i kojima dalji rad na tim poslovima ili u tim organizacionim celinama nije više moguć usled posebnih uslova rada ili uslova radnog mesta, a koji navršši 45 godina života i 15 godina efektivno provedenih na poslovima, odnosno radnim mestima u Ministarstvu na kojima se staž osiguranja računa sa uvećanim trajanjem, uz zahtev, može prestati radni odnos sa pravom na starosnu penziju, pre ispunjenja opštih uslova za sticanje starosne penzije.

Ministar odlukom utvrđuje organizacione celine u kojima se obavljaju ili su se obavljali poslovi iz stava 1. ovog člana.

Rešenje o prestanku radnog odnosa po osnovu stava 1. ovog člana donosi ministar uz prethodno pribavljenu saglasnost ministra nadležnog za poslove penzijskog i invalidskog osiguranja.

Policijskom službeniku iz stava 1. ovog člana iznos penzije utvrđuje se u skladu sa propisima o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Policijskom službeniku iz stava 1. ovog člana kome prestane radni odnos po ovom osnovu pripada otpremnina u visini utvrđenoj u članu 175. ovog zakona.”.

Član 44.

U članu 174. posle stava 2. dodaju se st. 3. i 4. koji glase:

„Za postupanje po žalbi nadležan je organ veštačenja u drugostepenom postupku Republičkog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje.

Način i postupak rada komisija iz st. 2. i 3. ovog člana urediće se aktom koji zajednički donose ministar i ministar zadužen za penzijsko i invalidsko osiguranje.”.

Član 45.

Član 176. briše se.

Član 46.

U članu 178. stav 1. reči: „policijskim službenicima” zamenjuju se rečima: „odnosno za drugi radni doprinos, zaposlenima”.

U stavu 3. reči: „kao i način,” zamenjuju se rečima: „način i postupak dodele, kao i”.

Član 47.

U članu 180. stav 2. reč: „zaposlenih” briše se, a posle reči: „institucije Ministarstva” dodaju se reči: „i na visokoškolsku ustanovu za potrebe policijskog obrazovanja”.

U stavu 4. posle reči: „Ministarstvo” dodaje se zapeta i reči: „osim u sličajevima pružanja zdravstvenih usluga u vezi sa prethodnim lekarskim pregledima za upis u obrazovne institucije Ministarstva i na visokoškolsku ustanovu za potrebe

policijskog obrazovanja, zasnivanjem radnog odnosa i premeštajem na drugo radno mesto u Ministarstvu po osnovu internog konkursa”.

Član 48.

Posle člana 180. dodaje se član 180a koji glasi:

„Član 180a

Na zaposlene u Ministarstvu na radnim mestima za koje su obavezni zdravstveni pregledi prema kriterijumima, standardima, proverama i uverenjima definisanim drugim zakonom ili podzakonskim aktom, a u nadležnosti su drugih ovlašćenih (sertifikovanih) ustanova za sprovođenje pregleda, primenjuju se odredbe tog zakona ili podzakonskog akta.

Troškove zdravstvenih pregleda iz stava 1. ovog člana snosi Ministarstvo.”.

Član 49.

Naziv iznad člana 182. menja se i glasi:

„Psihološka zaštita i podrška”

U članu 182. posle stava 2. dodaju se novi st. 3. i 4. koji glase:

„Zaposlenima u Ministarstvu obezbeđena je psihološka podrška, koja se ostvaruje kroz stručno-savetodavni rad.

Psihološka podrška uključuje očuvanje, zaštitu i unapređenje mentalnog zdravlja zaposlenih, koju organizuje i sprovodi organizaciona jedinica Ministarstva nadležna za poslove ljudskih resursa.”.

Dosadašnji stav 3. koji postaje stav 5. menja se i glasi:

„Kriterijume i način postupanja u pružanju psihološke pomoći i podrške zaposlenima propisuje ministar.”.

Član 50.

Član 183. menja se i glasi:

„Član 183.

Zaposleni u Ministarstvu može biti podvrgnut testiranju na prisustvo alkohola i/ili psihoaktivnih supstanci u organizmu, na način predviđenim članom 101. ovog zakona.

Zaposleni u Ministarstvu, po potrebi, može biti upućen u referentnu zdravstvenu ustanovu ili akreditovanu laboratoriju Ministarstva na testiranje na prisustvo alkohola i/ili psihoaktivnih supstanci u organizmu.

Testiranje može biti redovno i vanredno.

Testiranje se sprovodi na zahtev rukovodioca organizacione jedinice.

Troškove testiranja iz stava 2. ovog člana snosi Ministarstvo.”.

Član 51.

U članu 184. stav 2. menja se i glasi:

„Strukturu plate, uvećanu platu, koeficijente plate, kriterijume i način vrednovanja poslova zaposlenih utvrđuje Vlada.”.

Član 52.

U članu 185. stav 11. menja se i glasi:

„Koeficijent kategorizacije može biti koeficijent kategorizacije organizacione celine Ministarstva i/ili koeficijent kategorizacije posla.“.

Stav 12. menja se i glasi:

„Korektivni koeficijent jeste numerički ekvivalent specifičnosti posla koji se ostvaruje po osnovu stalnih uslova za obavljanje poslova ili drugih stalnih okolnosti, kao i po osnovu privremenih uslova rada ili drugih privremenih okolnosti koje se javljaju na poslovima odgovarajućeg radnog mesta, a koje nisu uzete u obzir pri vrednovanju poslova tog radnog mesta, za vreme obavljanja tih poslova.“.

Član 53.

U članu 187. stav 1. reči: „Polijski službenik“ zamenjuje se rečju: „Zaposleni“.

U tački 6) podtačka (2) broj: „11“ zamenjuje se brojem: „10“.

Član 54.

Član 189. menja se i glasi:

„Član 189.

Zaposleni ima pravo na naknadu troškova za dolazak i odlazak sa rada u visini troškova prevoza na relaciji mesto prebivališta – mesto gde zaposleni redovno obavlja svoje zadatke, odnosno ostvaruje svoju radnu aktivnost.

Isplata naknade troškova za dolazak i odlazak sa rada vrši se u tekućem mesecu za prethodni mesec.

Zaposleni nema pravo na naknadu troškova za dolazak i odlazak sa rada u slučajevima:

- 1) da ima obezbeđeno službeno motorno vozilo dato na lično zaduženje;
- 2) da Ministarstvo na drugi način obezbedi zaposlenima prevoz za dolazak i odlazak sa rada;
- 3) da je aktom jedinice lokalne samouprave omogućen zaposlenima prevoz bez naknade;
- 4) da se nalazi na godišnjem odmoru, plaćenom ili neplaćenom odsustvu, službenom putu, bolovanju i svim drugim slučajevima odsustva sa rada.

Promena mesta stanovanja zaposlenog nakon zasnivanja radnog odnosa, ne može da utiče na uvećanje naknade za prevoz, bez saglasnosti poslodavca, osim ako promena mesta stanovanja nije posledica nastala premeštajem, odnosno raspoređivanjem zaposlenog na zahtev Ministarstva zbog potrebe službe, odnosno organizacije rada.

Način ostvarivanja prava na naknadu troškova za dolazak i odlazak sa rada, propisuje Vlada.“.

Član 55.

U članu 190. stav 1. reči: „koju bi primio kao da radi, uvećane za dodatak iz člana 187. stav 1. tačka 1) ovog zakona“ zamenjuju se zapetom i rečima: „uvećane za minuli rad“.

Stav 3. menja se i glasi:

„Polijskom službeniku u slučaju privremene sprečenosti za rad zbog bolesti ili povrede van rada, pripada naknada plate u visini 85% osnovne plate, uvećane za minuli rad.“.

Član 56.

U članu 195. stav 2. menja se i glasi:

„Akt o raspoređivanju se donosi prilikom zasnivanja radnog odnosa, nakon donošenja novog akta iz člana 9. stav 2. i člana 22. stav 6. ovog zakona, nakon preuzimanja od drugog poslodavca, odnosno iz drugog državnog organa, po osnovu pravosnažne sudske presude, nakon položenog pripravničkog ispita, po isteku perioda mirovanja radnog odnosa, nakon privremenog udaljenja sa rada, nakon razrešenja i u postupku izvršenja disciplinske mere.”

Posle stava 2. dodaju se st. 3. i 4. koji glase:

„Konkurs se ne sprovodi u slučaju raspoređivanja zaposlenih usled donošenja ili izmena akta iz člana 9. stav 2. i člana 22. stav 6. ovog zakona.

Žalba na rešenje o raspoređivanju ne odlaže izvršenje rešenja.”

Član 57.

Član 196. menja se i glasi:

„Član 196.

Zaposleni može biti trajno premešten na upražnjeno radno mesto u skladu sa uslovima i načinom koji je propisan aktom o internom konkursu ukoliko ima kompetencije za to radno mesto.

Izuzetno od stava 1. ovog člana, zaposleni se može premestiti bez internog konkursa u slučaju:

- 1) premeštaja u okviru izvršilačkih radnih mesta iste stručne spreme;
- 2) spajanja porodice ili smanjenja troškova Ministarstva;
- 3) kada ima trajno ograničenje radne sposobnosti ocenjeno na invalidskoj komisiji, a shodno preostaloj radnoj sposobnosti utvrđenoj od strane nadležne komisije;
- 4) kad ne ostvaruje bazične kompetencije potrebne za rad na radnom mestu na kojem je raspoređen ili ne postiže zadovoljavajuće rezultate rada, čija su merila propisana aktom o ocenjivanju zaposlenih;
- 5) kad ne ispunjava norme na proveri psiho-fizičkih sposobnosti.

U slučaju iz stava 2. ovog člana premeštaj se vrši na radno mesto za koje je predviđeno isto zvanje/čin, stepen i vrsta obrazovanja koju zaposleni ima u trenutku premeštaja.

U slučaju iz stava 2. tač. 1) i 2) ovog člana premeštaj se vrši na obrazloženi predlog nadležnog rukovodioca ili na zahtev zaposlenog, uz saglasnost nadležnih rukovodilaca organizacionih jedinica u okviru kojih se premeštaj vrši.

Premeštaj iz stava 2. tačka 4) ovog člana se vrši na radno mesto za koje je predviđeno isto zvanje/čin, stepen i vrsta obrazovanja koju zaposleni ima u trenutku premeštaja, a ukoliko ne postoji upražnjeno radno mesto, premeštaj se vrši na osnovu stepena i vrste obrazovanja na radno mesto za koje je predviđeno jedno zvanje/čin niže od zvanja/čina koje zaposleni ima, a na obrazloženi predlog nadležnog rukovodioca.”

Član 58.

U članu 198. stav 1. reči: „uz svoju pisanu saglasnost” brišu se.

St. 3. i 4. menjaju se i glase:

„Privremeni premeštaj zbog povećanog obima posla traje najduže šest meseci u kalendarskoj godini.

Privremeni premeštaj u slučaju privremenog ograničenja radne sposobnosti traje do konačne ocene radne sposobnosti referentne zdravstvene ustanove.”.

Član 59.

U članu 200. stav 1. posle reči: „Upućivanje” dodaju se reči: „u drugu organizacionu jedinicu”.

Posle stava 4. dodaje se novi stav 5. koji glasi:

„Tokom upućivanja zaposleni ima pravo na naknadu u skladu sa propisima kojim je regulisano pravo naknade troškova privremenog ili trajnog premeštaja u drugo mesto rada državnih službenika.”.

U dosadašnjem stavu 5. koji postaje stav 6. reči: „policijskih službenika” zamenjuju se rečju: „zaposlenih”.

Član 60.

U članu 207. tačka 23) reč: „predloženim” zamenjuje se rečju: „naloženim”.

Tačka 25) menja se i glasi:

„25) neprijavlivanje imovine i promene imovnog stanja suprotno odredbama člana 230v st. 2. i 3. ovog zakona;”.

Član 61.

U članu 211. st. 2. i 3. brišu se.

Dosadašnji st. 4. i 5. postaju st. 2. i 3.

Član 62.

U članu 215. stav 2. reči: „šest meseci” zamenjuju se rečima: „jedne godine”, a crta i reči: „jednu godinu” zamenjuju se zapeatom i rečima: „protekom dve godine”.

Član 63.

Član 217. menja se i glasi:

„Član 217.

„Zaposleni se privremeno udaljavaju sa rada kad je protiv njih određen pritvor, počev od prvog dana pritvora.

Udaljenje iz stava 1. ovog člana traje dok traje pritvor i za to vreme zaposlenima pripada naknada osnovne plate u visini od 1/4, odnosno 1/3 ako jedini izdržavaju porodicu.

Zaposleni se privremeno udaljavaju sa rada kad je protiv njih, u toku krivičnog postupka, od strane nadležnog suda, izrečena mera obezbeđenja prisustva okrivljenog i za nesmetano vođenje krivičnog postupka, zbog koje isti nisu u objektivnoj mogućnosti da obavljaju svoje poslove i zadatke, odnosno ne mogu stupiti na rad, sve dok ta mera traje. Za vreme udaljenja po ovom osnovu zaposlenom pripada naknada osnovne plate kao u stavu 2. ovog člana.

Zaposleni u Ministarstvu mogu biti privremeno udaljeni s rada, na obrazloženi predlog rukovodioca, kada je protiv njih doneta naredba o sprovođenju istrage za krivično delo za koje se goni po službenoj dužnosti, ili pokrenut disciplinski postupak zbog teške povrede službene dužnosti i ukoliko bi njihovo prisustvo na radu štetilo interesima službe, ometalo postupak prikupljanja dokaza ili ometalo tok krivičnog ili disciplinskog postupka, uz posebno obrazloženje.

Udaljenje iz stava 4. ovog člana može trajati do pravnosnažnog okončanja krivičnog postupka, odnosno do okončanja disciplinskog postupka i za to vreme zaposleni imaju pravo na naknadu u visini 1/2 osnovne plate, odnosno 2/3 osnovne plate ako jedini izdržavaju porodicu.

O privremenom udaljenju sa rada odlučuje ministar ili lice koje on ovlasti.

O privremenom udaljenju sa rada zaposlenog u policijskoj upravi odlučuje načelnik policijske uprave.

Protiv rešenja o udaljenju zaposleni mogu podneti žalbu Žalbenoj komisiji Vlade, u roku od osam dana od dana uručenja rešenja o udaljenju.

Žalba ne odlaže izvršenje rešenja.

Policijskom službeniku koji je udaljen sa rada oduzima se službena značka, službena legitimacija, oružje i druga sredstva koja su mu poverena za obavljanje poslova, dok traje privremeno udaljenje, a državnom službeniku službena legitimacija.”.

Član 64.

U nazivu iznad člana 224. i u članu 224. stav 1. reč: „Policije” zamenjuje se rečima: „policijskih službenika”.

Član 65.

U članu 225. stav 3. reči: „Oblike i način” zamenjuje se rečju: „Način”.

Član 66.

U članu 227. stav 1. reči: „pisanih obraćanja policijskih službenika i drugih zaposlenih u Ministarstvu, kao i pritužbi fizičkih i pravnih lica” zamenjuju se rečima: „obraćanja zaposlenih u Ministarstvu, građana i pravnih lica u slučajevima koji nisu predviđeni odredbama kojima se reguliše pritužbeni i skraćeni postupak ili odredbama drugih zakona”.

St. 2. i 3. brišu se.

St. 4–6. postaju st. 2–4.

U dosadašnjem stavu 4. koji postaje stav 2. posle reči: „kada se” dodaju se reči: „radom Sektora unutrašnje kontrole”.

Član 67.

U članu 228. stav 2. tačka 1) reč: „ostalu” briše se, a reči: „uvid u evidenciju koju vodi” zamenjuju se rečima: „u evidencije koje vodi”.

U stavu 3. posle reči: „ovog člana i” dodaje se reč: „koja”.

Član 68.

U članu 229. stav 3. reči: „policije nad primenom njenih policijskih” zamenjuju se rečima: „policijskih službenika i drugih zaposlenih nad primenom policijskih i drugih”, a posle reči: „policijski službenik” dodaju se reči: „i drugi zaposleni”.

Član 69.

Član 230. menja se i glasi:

„Član 230.

U cilju prevencije korupcije, Sektor unutrašnje kontrole sprovodi test integriteta, analizu rizika od korupcije, vodi evidenciju i vrši kontrolu prijave i promene imovnog stanja.

Prikupljeni podaci i evidencije za sprovođenje aktivnosti iz stava 1. ovog člana vode se u skladu sa propisom o evidencijama i obradi podataka u oblasti unutrašnjih poslova.”.

Član 70.

Posle člana 230. dodaju se nazivi iznad čl. 230a – 230v i čl. 230a – 230v koji glase:

„Test integriteta

Član 230a

Test integriteta predstavlja kontrolu reakcije i postupanja zaposlenog u simuliranoj situaciji, koja je identična njegovim radnim aktivnostima, bez obaveze prethodnog obaveštavanja organizacione jedinice u kojoj je testirani zaposlen.

Test integriteta se sprovodi u svrhu jačanja profesionalnog integriteta zaposlenih i preventivnog delovanja. Služi kao indikator za pokretanje predistražnog postupka, procenu i analizu rizika od korupcije, otkrivanje povreda službene dužnosti, promenu metodologije rada i procedura prilikom neposrednog postupanja zaposlenih kao i utvrđivanja vrste i potrebe za obukama zaposlenih.

Postupak sprovođenja Testa integriteta obuhvata inicijativu za pokretanje, odluku i plan za sprovođenje Testa integriteta.

Inicijativa za pokretanje Testa integriteta donosi se na osnovu obrazloženog izveštaja koji je obuhvatio analizu protivpravnog postupanja zaposlenih u Ministarstvu, analizu rizika i ugroženosti od korupcije, obaveštajnih podataka i operativnih saznanja o protivpravnim pojavama i događajima ili pritužbi na rad zaposlenih u Ministarstvu.

Postupak sprovođenja Testa integriteta zaposlenih u Ministarstvu pokreće se na pisanu i obrazloženu inicijativu ministra, direktora policije ili načelnika Sektora.

Odluku o ispunjenosti uslova za sprovođenje Testa integriteta donosi načelnik Sektora unutrašnje kontrole, koji odobrava plan sprovođenja Testa integriteta.

Prilikom sprovođenja Testa integriteta poštuju se načela zakonitosti, osnovna ljudska prava i slobode, profesionalni integritet i dostojanstvo testiranog.

Zabranjeno je podstrekavanje testiranih na izvršenje krivičnog dela ili povredu službene dužnosti.

Aktivnosti preduzete prilikom sprovođenja Testa integriteta ne spadaju u posebne dokazne radnje propisane Zakonikom o krivičnom postupku.

Sprovođenje Testa integriteta može se video i audio dokumentovati, a tokom njegovog sprovođenja mogu se koristiti legendirana sredstva i dokumenta.

Rezultat Testa integriteta može biti pozitivan ili negativan. Test integriteta ima negativan rezultat ukoliko testirani nije dokazao svoj profesionalni integritet, u kom slučaju će se prikupljeni materijal koristiti radi pokretanja i vođenja disciplinskog postupka.

Način sprovođenja Testa integriteta propisuje ministar u skladu sa zakonom kojim se regulišu evidencije i obrada podataka u oblasti unutrašnjih poslova.

Sprovođenje analize rizika od korupcije

Član 230b

Analiza rizika od korupcije u Ministarstvu podrazumeva stvaranje jedinstvene metodologije na osnovu koje se prepoznaju, identifikuju i procenjuju rizici od

korupcije i utvrđuju institucionalni i pojedinačni faktori koji omogućavaju korupciju, prepoznatu registrom rizika.

Analiza rizika od korupcije obuhvata i sačinjavanje preporuka i mera neophodnih za sprečavanje, ublažavanje i eliminisanje verovatnoće pojave korupcije ili posledica korupcije kao i kontrolu primene mera i reviziju rizika i ponovnu procenu rizika od korupcije ukoliko se ukaže potreba.

Sektor unutrašnje kontrole u saradnji sa Agencijom za borbu protiv korupcije vrši analizu rizika od korupcije u svim organizacionim jedinicama Ministarstva i za svako radno mesto u Ministarstvu.

Organizacione jedinice Ministarstva dužne su da Sektoru unutrašnje kontrole pruže stručnu i tehničku pomoć u cilju što boljeg prikaza postojećeg stanja i procene rizika za radno mesto i organizacionu jedinicu Ministarstva koje su izložene riziku od korupcije.

Način sprovođenja analize rizika od korupcije propisuje ministar.

Provera prijave i promene imovnog stanja zaposlenog

Član 230v

Sektor unutrašnje kontrole vodi evidenciju imovnog stanja rukovodilaca kao i za zaposlene na visokorizičnim radnim mestima u Ministarstvu ustanovljenim analizom rizika od korupcije, vrši kontrolu tačnosti podataka prijavljenih u imovinskom kartonu kao i kontrolu promene imovnog stanja.

Rukovodioci i zaposleni na visokorizičnim radnim mestima dužni su da prijave imovinu i promenu svog imovnog stanja što se evidentira u ličnom imovinskom kartonu koji je deponovan u Sektoru unutrašnje kontrole.

Ukoliko je došlo do promene imovnog stanja, lica iz stava 2. ovog člana dužna su da ih prijave Sektoru unutrašnje kontrole najkasnije do 31. januara tekuće godine, za prethodnu godinu.

Imovinski karton sadrži lične podatke i podatke o imovini i prihodima zaposlenog u Ministarstvu i lica sa kojima živi u zajedničkom porodičnom domaćinstvu.

Način kontrole provere prijave i promene imovnog stanja i Obrazac imovinskog kartona propisuje ministar u skladu sa zakonom kojim se regulišu evidencije i obrada podataka u oblasti unutrašnjih poslova.”.

Član 71.

U članu 231. stav 2. posle reči: „delatnosti” dodaju se reči: „i naloženim merama”, a posle reči: „direktora policije,” dodaju se reči: „načelnika sektora,”.

U stavu 3. reči: „i direktoru policije” brišu se, a reči: „sa savetodavnim preporukama” zamenjuju se rečima: „i naloženim merama sa savetodavnim preporukama i primerima dobre prakse”.

Posle stava 3. dodaje se stav 4. koji glasi:

„Rukovodilac kontrolisane organizacione jedinice Ministarstva odgovoran je za realizaciju naloženih i predloženih mera i za povratno informisanje načelnika Sektora unutrašnje kontrole.”.

Član 72.

U članu 246. stav 1. reči: „(u daljem tekstu: sredstva za posebne operativne potrebe) se u okviru budžeta, prema finansijskom planu direkcije policije i Sektora unutrašnje kontrole, određuju namenska finansijska sredstva” zamenjuju se zapetom

i rečima: „kao i za troškove sprovođenja programa zaštite učesnika u krivičnom postupku, se u okviru budžeta, prema finansijskom planu Ministarstva, određuju finansijska sredstva za posebne operativne potrebe Direkcije policije i Sektora unutrašnje kontrole”.

Član 73.

Član 247. menja se i glasi:

„Član 247.

Ministarstvo osniva Fond za solidarnu pomoć (u daljem tekstu: Fond) koji ima svojstvo budžetskog fonda i raspolaže prikupljenim sredstvima do visine sredstava na računu Fonda u cilju pomoći zaposlenima u Ministarstvu i članovima njihovih užih porodica.

Sredstva Fonda obezbeđuju se iz sredstava budžeta, donacija i drugih sredstava u skladu sa zakonom i drugim propisima.

Sredstva Fonda se opredeljuju i dodeljuju u vidu solidarne pomoći i to kao fiksni novčani iznos ili novčani iznos koji odgovara stvarnom trošku, pod uslovom da na računu Fonda postoje raspoloživa sredstva.

Aktom ministra obrazuje se Komisija, koju čine predstavnici Ministarstva i reprezentativnih sindikata, koji odlučuju o pojedinačnim zahtevima korisnika Fonda.

Nadležnost i postupak koji sprovodi Komisija, uslovi, merila i visina solidarne pomoći bliže se uređuju pravilnikom koji donosi ministar uz prethodnu saglasnost Vlade.

Sredstva Fonda čine finansijska sredstva koja su planirana i opredeljena budžetom Republike Srbije na razdelu Ministarstva na odgovarajućoj aproprijaciji namenski opredeljenoj za pružanje pomoći korisnicima Fonda u tekućoj godini, donacije pravnih i fizičkih lica, dobrovoljni prilozi zaposlenih u Ministarstvu i sva druga bespovratno data sredstva u korist Fonda.

Fond raspolaže sredstvima u visini sredstava opredeljenih budžetom na ovoj aproprijaciji za ovu vrstu namene na godišnjem nivou za tekuću godinu, uvećano za evidentirani iznos donacija i drugih sredstava.”.

Član 74.

Član 248. menja se i glasi:

„Član 248.

Sredstva Fonda dodeljuju se:

- 1) zaposlenom za rođenje deteta;
- 2) zaposlenom za slučaj smrti člana uže porodice;
- 3) članu uže porodice zaposlenog za slučaj smrti zaposlenog;
- 4) zaposlenom za slučaj duže ili teže bolesti;
- 5) za slučaj lečenja od posledica ranjavanja zaposlenog kome je radni odnos u Ministarstvu prestao kao posledica ranjavanja prilikom i u vezi vršenja službene dužnosti;
- 6) zaposlenom za slučaj duže ili teže bolesti člana uže porodice;
- 7) zaposlenom za zdravstvenu rehabilitaciju, nabavku ortopedskih pomagala, aparata za rehabilitaciju i nabavku lekova;

8) zaposlenom za nabavku ortopedskih pomagala, aparata za rehabilitaciju i nabavku lekova za člana uže porodice;

9) zaposlenom za slučaj teže invalidnosti;

10) zaposlenom za posebne slučajeve ugroženosti usled elementarnih nepogoda koje pogađaju domaćinstvo zaposlenog;

11) za stipendiranje dece zaposlenog poginulog prilikom i u vezi vršenja službene dužnosti i dece zaposlenog ranjenog prilikom i u vezi vršenja službene dužnosti i to za: redovno školovanje, a najkasnije do navršene 26. godine života, nabavku udžbenika i školskog pribora u toku osnovnog i srednjeg obrazovanja i za boravak deteta u predškolskoj ustanovi;

12) članu uže porodice zaposlenog poginulog prilikom i u vezi vršenja službene dužnosti i to za: zakupninu na ime stanarine, ukoliko nema rešeno stambeno pitanje ili za otplatu duga po stambenom kreditu i za izdržavanje ukoliko nema drugih sredstava za život i nije sposoban za rad.

U slučaju da su oba roditelja zaposlena u Ministarstvu, pravo iz stava 1. tačka 1) ostvaruje majka deteta.

Članovima uže porodice u smislu stava 1. tačke 2), 3), 6) i 8) ovog člana, smatraju se bračni drug, vanbračni drug, deca, usvojilac, usvojenik, rođena braća i sestre, roditelji i staratelj.

Članovima uže porodice u smislu stava 1. tačka 12) ovog člana, smatraju se bračni drug, vanbračni drug, deca, roditelj, staratelj, usvojilac, usvojenik pod uslovom da su živeli u zajedničkom domaćinstvu.”.

Član 75.

Član 256. briše se.

Član 76.

Podzakonski akti utvrđeni ovim zakonom doneće se najkasnije u roku od dve godine od dana njegovog stupanja na snagu.

Član 77.

Zakoni kojima su ustanovljeni organizacioni oblici koji u svom nazivu imaju reč „policija” uskladiće se sa odredbom ovog zakona u roku od tri godine od dana njegovog stupanja na snagu.

Član 78.

Organi čiji zaposleni nose tamno plave uniforme dužni su da svoje propise usklade sa odredbom člana 39. stav 8. ovog zakona u roku od tri godine od dana njegovog stupanja na snagu.

Član 79.

Propisi doneti na osnovu Zakona o policiji („Službeni glasnik RS”, broj 6/16) ostaju na snazi do donošenja propisa kojim se stavljaju van snage, ukoliko nisu u suprotnosti sa odredbama ovog zakona.

Član 80.

Svi postupci započeti do stupanja na snagu ovog zakona okončaće se primenom propisa prema kojima su započeti.

Član 81.

Utvrđivanje činova-zvanja propisanih ovim zakonom izvršiće se rešenjima o raspoređivanju zaposlenih na radna mesta utvrđena aktima iz člana 9. stav 2. i člana 22. stav 6. ovog zakona.

Član 82.

Odredbe člana 43. ovog zakona (novi član 173a) primenjivaće se zaključno sa 31. decembrom 2018. godine, kada prestaju da važe.

Član 83.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.